

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til statsministeren:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage på baggrund af betænkning nr. 1242 »Landdistrikterne – ændrede vilkår« for at skabe muligheder for ny økonomisk aktivitet i landdistrikterne samtidig med, at den folkelige og kulturelle aktivitet sikres?»

Af Ivar Hansen (V) og Engell (KF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 9/2 93. Fremme af forespørgslen vedtaget 12/2 93).

Formanden:

Ordføreren for forespørgerne, hr. Anders Mølgaard, har ordet for begrundelse, og så må jeg bede om ro i salen.

Begrundelse

Anders Mølgaard (V):

Hver fjerde dansker bor i en landsby eller i et landdistrikt, og det er nogenlunde lige så mange som befolkningen i hele Storkøbenhavn. Ud af disse ca. 1,2 millioner mennesker bor ca. 800.000 i rene landdistrikter, og det er derfor vigtigt at starte med at præcisere, at en endog meget stor gruppe danskeres dagligdag er berørt af de problemstillinger, vi skal drøfte her i Folketinget i dag.

Som det er de fleste bekendt, har vi i efterkrigstiden oplevet et markant dyk i folketallet i landdistrikterne, men midt i denne triste udviklingstendens er der dog grund til at glæde sig over, at befolkningstallet i landdistrikterne har været næsten intakt de sidste 10 år. Men efter 10-15 år med relativt rimelige udviklingsforhold tyder meget desværre nu på, at landdistrikterne står over for en meget alvorlig og markant risiko for tilbagegang i 1990'erne.

Et sammenfald af en række negative faktorer hænger som sorte skyer over dagligdagen i landdistrikterne. En væsentlig del af landdistrikternes erhvervsmæssige rygrad, nemlig landbruget, er økonomisk hårdt presset, og der er grund til at frygte et yderligere pres som følge af en kommende GATT-aftale. Også braklægningen kan få markante konsekvenser, bl.a. fordi kreditforeninger og pengeinstitutter bliver stadig mere restriktive over for engagementer i landsbyer og landdistrikter, specielt nye tiltag. Medierne har i de sidste måneder svirret med trusler om indgreb mod befodringsfradrag, private brønde og vandværker og private septiktanke samt planer om øgede benzin- og vandafgifter. Snærende planlove spænder ben for mange fornuftige initiativer. Vi oplever en stadig stigende koncentration af dagligvarehandel, og mange landsbybutikker bliver tvunget til at lukke. Vi oplever en centraliseringsbølge inden for den private service, bl.a. i form af nedlæggelse af pengeinstitutter, maskinhandlere osv. Mange små hjemmemarkedsorienterede småindustrier og håndværksvirksomheder er hårdt ramt af den økonomiske lavkonjunktur, og netop disse virksomheder er forholdsvis stærkt repræsenteret i landdistrikterne.

Set i lyset af disse udviklingstendenser var det både nødvendigt og påkrævet, at den daværende regering i april 1991 nedsatte et tværministerielt udvalg med den primære opgave at skitsere nogle konkrete løsningsforslag for at stimulere udviklingen i landdistrikterne. Som bekendt barslede det tværministerielle udvalg lige før jul 1992 med en gedigen betænkning, som Folketinget nu har fået i hænde. Betænkningen rummer en række positive og offensive elementer, og på den baggrund finder jeg det såre naturligt at spørge statsministeren i den nye regering, hvilke initiativer regeringen agter at tage på baggrund af betænkningen.

Vi ved alle her i Folketinget, at den økonomiske aktivitet og livskvalitet ikke alene afhænger af Folketingets og regeringens dispositioner; men vi må i lyset af de tidligere skitserede perspektiver vedkende vort store medansvar for levevilkårene i landdistrikterne, og derfor finder jeg denne forespørgselsdebat meget påkrævet.